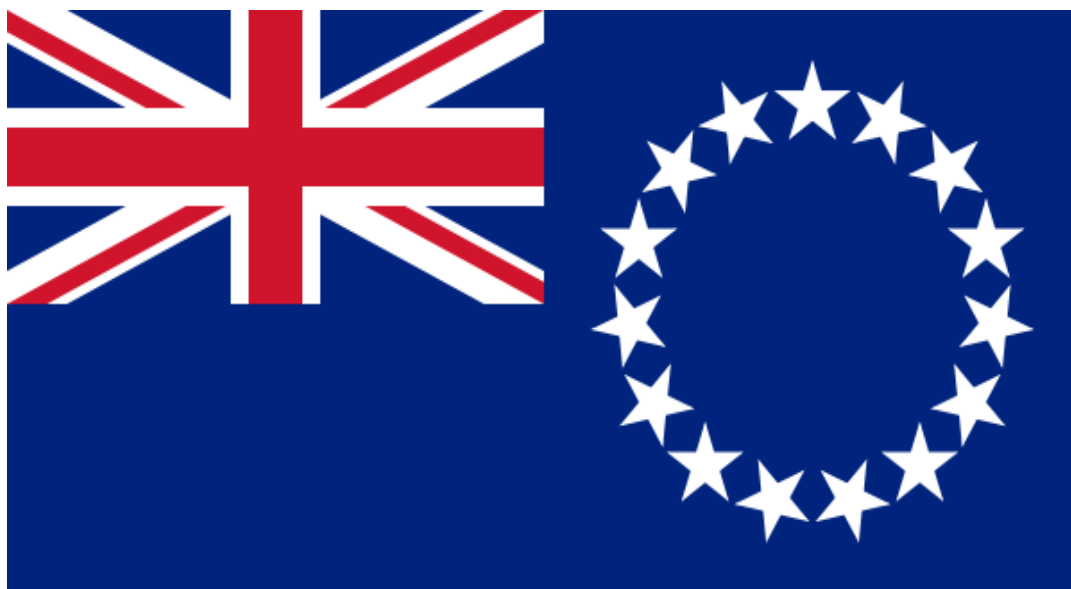

Analiza rynku turystycznego Wysp Cooka

Krzysztof Kieres
IV rok/ Hotelarstwo/ Dienne
Nr indeksu 33458

Spis treści

Wstęp

Niniejsza praca jest analizą rynku turystycznego Wysp Cooka. Ma ona na celu zbadanie rynku zarówno pod względem recepcji jak i emisji. Kolejnym elementem jest znaczenie tego rynku dla Polski. Praca ma także za zadanie przybliżyć ogólną charakterystykę kraju, nakreślić pewien zarys postrzegania tego niewielkiego państwa, jego walory oraz rolę w świecie. Nie da się bowiem ukryć, że Wyspy Cooka to dla wielu ludzi kraj bardzo egzotyczny, o którym nic nie są w stanie powiedzieć. Mało kto potrafi wskazać na mapie Wyspy Cooka, z tą samą pewnością co Francję czy Stany Zjednoczone, tylko nieliczni powiedzą, że znajdują się one gdzieś na Pacyfiku.

Powodem, dla którego autor podjął się analizy tego kraju była w dużym stopniu ciekawość oraz chęć zdobycia nowej wiedzy, takiej którą posiada tylko garstka ludzi. Poza tym autor kierował się również zamiłowaniem i zainteresowaniem egzotycznymi, małymi, nikomu nieznanymi miejscami.

Układ pracy, jeśli spojrzeć na analizy czy opracowania, jest standardowy: składa się z czterech podstawowych rozdziałów, w których autor przybliża ogólne informacje, bada rynek recepcji, a następnie emisji turystycznej oraz przedstawia znaczenie rynku Wysp Cooka dla Polski.

Źródła, z których autor czerpał informacje to głównie Internet, gdyż w literaturze brakuje zarówno książek jak i czasopism czy artykułów. Internet jest natomiast wiarygodnym źródłem ponieważ odwiedzone strony, to w dużej mierze witryny oficjalne.

Rozdział I

1.1. Ogólna charakterystyka

Wyspy Cooka są samorządnym terytorium stowarzyszonym Nowej Zelandii. Leżą na południowym Oceanie Spokojnym w Polinezji i obejmują wyspy o tej samej nazwie. Piętnaście małych wysp ma całkowitą powierzchnię 236,7 km², natomiast obszar wyłącznej strefy ekonomicznej wysp wynosi 1 800 000 km². Wyspy zamieszkuje 21 388 osób (2008), a gęstość zaludnienia wynosi 83 osoby/km². Stolicą i największym miastem jest Avarua na wyspie Rarotonga. Jednostką monetarną jest dolar nowozelandzki. W rolnictwie jest zatrudnionych 15,% ogółu ludności, w przemyśle 9,6%, natomiast w usługach 75,3% (2004) Głównym ośrodkiem populacji jest wyspa Rarotonga (14 153 mieszkańców w 2006 r.), gdzie znajduje się lotnisko międzynarodowe. Istnieje również większe skupisko ludności Wysp Cooka znajdujące się w Nowej Zelandii, a w szczególności na Wyspie Północnej (w 2006 r. 58 008 osób identyfikowało się z etnicznym pochodzeniem Wysp Cooka.) Na Wyspy Cooka dolecieć można z Nowej Zelandii, Fidzi i Los Angeles. Z Tahiti kursują również statki.

Z ponad 97 000 odwiedzających wyspy w 2007 r., turystyka jest numerem jeden wśród sektorów tutejszej gospodarki i to głównie ona tworzy Produkt Krajowy Brutto, znacznie wyprzedzając takie źródła dochodów jak połów pereł, rybołówstwo i eksport cytrusów i owoców morza.

Podobnie jak w przypadku wielu innych wysp Południowego Pacyfiku rozwój gospodarczy jest utrudniony przez izolację kraju, z rynków zagranicznych, ograniczoną wielkość rynków krajowych, brak zasobów naturalnych, okresowe dewastacje klęskami żywiołowymi, a także niewystarczającą infrastrukturę. Jednak kolejne reformy poprawiają stan gospodarki kraju – prowadzi się prywatyzację majątku państwowego, mocno promuje turystykę, a także przeprowadza się restrukturyzację. Te i inne działania cały czas prowadzą do wzrostu gospodarczego.

1.2. Położenie

Wyspy Cooka są położone na południu Oceanu Spokojnego, na północny wschód od Nowej Zelandii, między Fidżi i Polinezją Francuską. Istnieje piętnaście głównych wysp, położonych na 2,2 mln km² oceanu, podzielonych na dwie odrębne grupy: Południowe Wyspy Cooka i Północne Wyspy Cooka. Wyspy zostały utworzone przez aktywność wulkaniczną. Północna grupa jest starsza geologicznie i składa się z sześciu atoli.

Rys. 1 Położenie Wysp Cooka

Źródło: <http://www.matrikibeachhuts.com/aitutal.gif>

Rys. 2. Rozmieszczenie Wysp Cooka

Źródło: <http://www.cook-island.maps-pacific.com/map/Cook-Islands-Map2.gif>

W skład Wysp Cooka wchodzi 15 atoli i wysp pogrupowanych w dwa łańcuchy:

- Południowe Wyspy Cooka

- Aitutaki
- Atiu
- Mangaia
- Manuae
- Mauke
- Mitiaro
- Palmerston
- Takutea
- Rarotonga (największa i jedyna wyspa wulkaniczna)

- Północne Wyspy Cooka

- Manihiki
- Nassau
- Penrhyn
- Pukapuka
- Rakahanga
- Wyspy Suworowa

1.3. Historia

Wyspy zostały odkryte w 1595 przez hiszpańskiego kapitana Álvaro de Mendaña y Neyra. Ponownego odkrycia wysp dokonał w 1773 James Cook i nazwał je Hervey Islands. W 1824 po raz pierwszy użyta została nazwa "Wyspy Cooka" na mapie opracowanej przez Johanna von Krusensterna.

W 1858 doszło do zjednoczenia wysepek i powstania na wyspach niezależnego państwa (Królestwo Rarotonga). Od 1888 wyspy stanowiły protektorat brytyjski, zwany od 1893 Federacją Wysp Cooka. W 1901 wyspy zostały przekazane Nowej Zelandii, a w 1903 zostało wyłączone z nich Niue jako osobna posiadłość. Od roku 1965 wyspy są terytorium autonomicznym - państwem samorządowym swobodnie stowarzyszonym z Nową Zelandią.

Od początku XX wieku do czterech z Północnych Wysp Cooka (Manihiki, Penrhyn, Pukapuka i Rakahanga) roszczenia zgłaszały Stany Zjednoczone. W 1980 roku został podpisany traktat pomiędzy Nową Zelandią a Stanami Zjednoczonymi, na mocy którego Stany Zjednoczone uznały zwierzchność Nowej Zelandii nad spornymi wyspami.

1.4. Ludność

Mieszkańcy wysp są głównie Polinezyjczykami. Należą do kilku grup etnicznych, tworzących społeczności poszczególnych wysp lub zespołów wysp. Posługują się kilkoma różnymi językami i dialektami z rodziny polinezyjskiej. W ostatnich latach obserwuje się zlewanie się poszczególnych grup w jedną wspólnotę etniczną. Polinezyjczycy z Wysp Cooka wyznają głównie protestantyzm (85%) i katolicyzm (12%). Do ich tradycyjnych zajęć należą uprawa palm kokosowych, cytrusów oraz rybołówstwo i połów pereł. Struktura demograficzna przedstawia się następująco:

- 0-14 lat: 27,1%
- 15-64 lat: 63,7%
- 65 lat i więcej: 9,2%

Średnia wieku wynosi: 30.5 lat, mężczyźni: 29.8 lat, kobiety: 31.1 lat (2001)

Średnia długość życia wynosi: 74,2 lat, mężczyźni: 71,5 lat, kobiety: 77,1 lat (2009)

Wskaźnik urbanizacji: 74% (2008)

1.5. Klimat

Główne Wyspy Cooka leżą w samej odległości od równika, co Hawaje. Klimat Wysp Cooka charakteryzuje się dwoma porami roku. Pora gorąca i wilgotna trwa od grudnia do marca, w tym czasie notuje się większość opadów atmosferycznych i występują gwałtowne huragany. Od kwietnia do listopada klimat jest łagodniejszy a opady dużo mniejsze. Średnia roczna suma opadów atmosferycznych na wyspach południowych wynosi 2134 mm, a średnia roczna temperatura powietrza 25°C. 80% wiatrów wieje ze wschodu i południowego wschodu w południowej części Wysp Cooka i ze wschodu w bardziej wilgotnych północnych częściach Wysp, natomiast 20% to generalnie południowo-zachodnie i zachodnie wiatry.

1.6. Ustrój polityczny

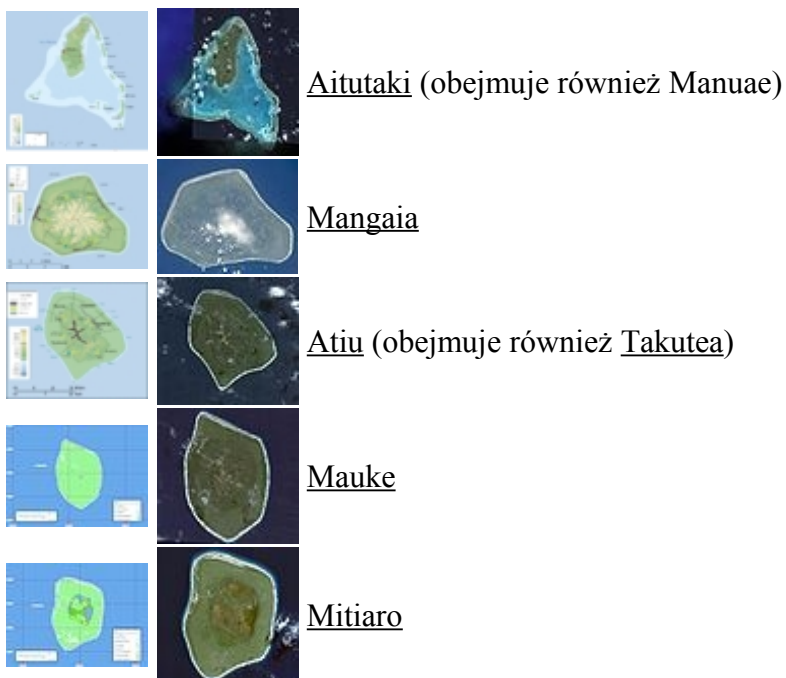
Wyspy Cooka są samorządną monarchią parlamentarną pozostającą w wolnym stowarzyszeniu z Nową Zelandią. Głową kraju jest królowa Elżbieta II, w której imieniu funkcję sprawuje Przedstawiciel Królowej Sir Frederick Goodwin. Władzą ustawodawczą jest 24-osobowy parlament wybierany w wyborach powszechnych na 5-letnią kadencję. Obecnie premierem jest Jim Marurai

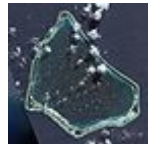
Na mocy konstytucji z 1965 roku Wyspy Cooka są państwem pozostającym w wolnym stowarzyszeniu z Nową Zelandią (każda ze stron może umowę o wolnym stowarzyszeniu wypowiedzieć w dowolnym czasie). Rząd Wysp sprawuje pełną władzę nad sprawami wewnętrznymi oraz częściowo nad zewnętrznymi. Nowa Zelandia odpowiada za obronność Wysp Cooka oraz częściowo za politykę zagraniczną (jednak musi konsultować swoje posunięcia z rządem Wysp Cooka). Wyspy Cooka mają prawo do nawiązywania stosunków dyplomatycznych z innymi państwami oraz organizacjami międzynarodowymi (są członkiem m.in. WHO i UNESCO, nawiązały stosunki dyplomatyczne z 28 państwami). Ze względu na swój specyficzny status, Wyspy Cooka często uważane są za

niepodległe państwo, jednak same władze Wysp uznają się za terytorium nieposiadające niepodległości.

Państwa, z którymi Wyspy Cooka mają stosunki dyplomatyczne: Australia (1994), Belgia (2005), Bośnia i Hercegowina (1996), Chińska Republika Ludowa (1997), Fidżi (1998), Francja (2000), Hiszpania (1998), Indie (1998), Irlandia (2008), Izrael (2008), Jamajka (2003), Kuba (2002), Malezja (1992), Nauru 1994), Niemcy (2001), Norwegia (1998), Nowa Zelandia (1993), Papua - Nowa Gwinea (1995), Portugalia (1995), RPA (1996), Szwajcaria (2005), Tajlandia (2005), Timor Wschodni (2002), Turcja (2008), Unia Europejska (2001), Watykan (1999), Włochy (2002).

Wyspy Cooka administracyjnie podzielone są na 10 atoli:

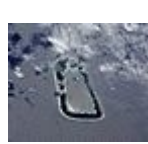

Manihiki

Penrhyn

Rakahanga

Pukapuka (obejmuje również Nassau i Wyspy Suworowa)

Palmerston

1.7. Główne regiony turystyczne

Rarotonga

Rarotonga jest najważniejszym ośrodkiem Wysp Cooka będąc zarazem siedzibą rządu. Ma okrągły kształt i tylko 32 km w obwodzie. Jest zdominowana przez wysokie szczyty gór i prawie całkowicie otoczona rafą koralową.

Istnieją dwie główne drogi w Rarotonga - można okrążyć wyspę asfaltową drogą Ara Tapu przez wioski i plaże albo skorzystać ze starszych śródlądowych dróg Te Ara o Toi,. Skuter jest bardzo popularnym i ciekawym środkiem lokomocji, z którego korzystają zwiedzający, aczkolwiek rowery i samochody są również dostępne w lokalnych agencjach wynajmu. „Island Bus” oferuje dość wygodną i niedrogą metodę transportu. Posiada regularne rozkłady jazdy, a na prośbę można dotrzeć w każde miejsce na wyspie.

Avarua to stolica i główne miasto na wyspie oraz centrum handlowe Wysp Cooka. Ma bardzo przyjazną, tętniącą życiem atmosferę oraz z duży wybór sklepów, banków,

kawiarni i wszelkiej bazy para turystycznej. Avatiu Port znajduje się kilka minut pieszo na zachód od centrum Avarua na północnym wybrzeżu Rarotonga. Można tam zobaczyć dziesiątki prywatnych jachtów z wszystkich stron świata, łodzie rybackie oraz wiele Statków oferujących rejsy.

Rarotonga jest otoczona przez piękną rafę koralową. Wyspa oferuje cały szereg aktywności „wodnych” takich jak i kitesurfing, żeglarstwo, windsurfing, nurkowanie z fajką, a także wycieczki na łodziach z przeszklonym dnem. Na otwartym morzu, poza rafą można także spróbować wędkowania z łodzi oraz nurkowania głębinowego.

Wszystkie loty międzynarodowe przybywają na Lotnisko Rarotonga położone 4 km od Avarua. Na wyspie można spróbować wielu aktywności, zarówno związanych bezpośrednio z morzem, jak i tych lądowych, takich jak wędrówki po górach.

Centrum Informacji Turystycznej na Wyspach Cooka zlokalizowane jest w stolicy Avarua. Turyści są oczywiście mile widziani i mogą pytać o wszelkie informacje, między 8:00 a 16:00, od poniedziałku do piątku; w soboty od 9:00 do 16:00.

Aitutaki

Wizyta na Wyspach Cooka nie byłaby kompletna bez odwiedzenia pięknej wyspy Aitutaki, która leży 220 km na północ od Rarotonga, a podróż samolotem ze stolicy zajmuje mniej niż godzinę. Wyspa ma zaledwie 20 kilometrów kwadratowych i częściowo jest pochodzenia wulkanicznego. Już w trakcie lądowania dech w piersiach zapiera turkusowa, krystalicznie czysta woda i „rażące” białym piaskiem plaże. Jest to miejsce o niezrównanym pięknie i spokoju, zapewniające szybkie zapomnienie o stresach codziennego życia.

Air Rarotonga posiada regularne połączenia lotnicze z Rarotonga do Aitutaki. Loty odbywają się cztery lub pięć razy dziennie (oprócz niedziel). Wycieczki z Rarotonga do Istnieje także możliwość wykupienia pakietu turystycznego oferującego pobyt w hotelu, transfery, zwiedzanie wyspy, rejs wycieczkowy po lagunie, nurkowanie z rurką oraz obiad.

Zwykle zaleca minimum 3 dni pobytu na Aitutaki by naprawdę docenić jej urodę i piękno.

Aitutaki oferuje szerokie spektrum zakwaterowania, w zależności od grubości portfela. Wyspa dysponuje dużym zapleczem gastronomicznym, lokalne restauracje i kawiarnie kuszą zapachem podniebienia turystów oferując wiele lokalnych potraw. Można wynająć samochód lub motorower zbadać wyspę na własną rękę. Bankomaty i kawiarenki internetowe są dostępne, więc wyspa nie jest całkowicie odizolowana od zewnętrznego świata. Arutanga jest główną miejscowością na wyspie. Zachował się tu kościół, najstarszy i jeden z najpiękniejszych na Wyspach Cooka, z wieloma drewnianymi rzeźbami i witrażami. Ciekawostką jest fakt, że na wyspie kręcony był reality-show „Survivor”, w Polsce znany pod tytułem „Ryzykanci”. W ciągu 13 tygodni Aitutaki zobaczyło więcej ludzi niż całe Wyspy Cooka miały odwiedzających w całej ich historii.

Mangaia

Mangaia jest drugą co do wielkości wyspą kraju. Najstarsza spośród wysp grupy południowej jest położona około 176 km na południowy-wschód od Rarotonga, skąd podróż trwa ok. 45 min. Ma powierzchnię 52 km² i leży ok. 60 m n.p.m.

Mangaia jest wyspą niesamowitą – przechodzi od chropowatej linii wybrzeża do bujnej, zielonej roślinności wewnątrz. Jest idealnym miejscem dla ludzi, którzy kochają plener, doceniają gościnność i spokój oraz chcą się oderwać od ciągłego zgiełku i pośpiechu. Jest to miejsce, gdzie kilometrami można wędrować wzdłuż wybrzeża lub w buszu i nie spotkać żywej duszy ani nie usłyszeć pojazdu. Jedyne co można napotkać na drodze to plantacje ananasów, warzyw i wielu innych upraw.

Geologicznie Mangaia jest najstarszą z Wysp Cooka. Jedną z jej największych atrakcji są niesamowite jaskinie - pozornie niekończące się serie połączonych komnat zdobione przez ogromne stalaktyty i stalagmity. Wśród labiryntu jaskiń, które są miejscem spoczynku dla wielu poprzednich pokoleń, nadal można odleźć ludzkie szczątki.

Oferta turystyczna jest bogata – od speleologicznych wycieczek do jaskiń, przez Safari, zwiedzanie, wyspy po wycieczki specjalnych zainteresowań i tzw. „wycieczki piknikowe”.

Dniem targowym jest piątek, kiedy to nadarza się doskonała okazja do kupowania

świeżych lokalnych produktów oraz zapoznania się z ozdobnymi rękodzielami wykonanymi przez wykwalifikowane kobiety.

Manihiki

Manihiki, usytuowana 1160 km na północ od Rarotonga, jest dużym atolem będącym sercem przemysłu perłowego. Wyspa jest położona na szczycie podwodnej góry mierzącej 4000 metrów licząc od dna oceanu. Powierzchnia lądu ma tylko 5,4 km długości 4 km szerokości i jest spleciona z 40 małych wysepek. Manihiki jest najbardziej dostępną wyspą w północnej grupy wysp. Czas lotu wynosi ok. 4 godzin, a loty są uzależnione od rezerwacji.

Ten piękny atol jest „stolicą” hodowli czarnych pereł na Wyspach Cooka. Te skarby z oceanu są produkowane tylko na Wyspach Cooka oraz Polinezji Francuskiej. Pochodzące stąd perły są chlubą dla kraju, a wykonana z nich biżuteria jest noszona przez kobiety i mężczyzn na całym świecie. Duża część populacji na wyspie jest zaangażowana w produkcję pereł.

Laguna oferuje świetne warunki do nurkowania z dużą liczbą kolorowych, tropikalnych ryb do podziwiania. Nurkowanie i wędkowanie z łodzi na otwartym oceanie to główne atrakcje tego regionu.

Aitu

Aitu - wyspa ptaków i legend - jest trzecią co do wielkości w grupie, stanowiących południową część Wysp Cooka. Aitu to wyspa wulkaniczna otoczona przez wapienne rafy koralowe tzw „Makatea”. Rafa biegnie wokół wyspy w zakresie od 50 do 100 metrów od linii brzegowej. Wyspę otaczają niskie skały (3 do 6 metrów) ale jest też wiele zakątków, w których znajdują się małe piaszczyste zatoki.

Na Aitu znajduje się wiele wapiennych jaskiń ozdobionych spektakularnymi stalagmitami i stalaktytami, które są zarazem siedliskiem jednych z najbardziej niezwykłych ptaków Kopeka, poruszających się w ciemnościach jaskiń podobnie jak nietoperze używając sonaru. Warto odwiedzić Jaskinię Raka z piętnastoma fantastycznymi komnatami. Podczas

wycieczki przewodnik informuje nas o wielu pokoleniach, które żyły i umierały w tej wspaniałej kryjówce wewnątrz wyspy pokrytej lasem tropikalnym.

Aitiu ma przyjemny klimat przez cały rok, który jest idealny dla populacji ptaków Bountiful. Większość ptaków żyje w Lesie Makatea znajdującym się nad brzegiem wyspy. Poza tym siedliska na wyspie mają zagrożone ptaki Kakerori.

Zakupy na Aitu są dość ograniczone, lecz istnieje kilka niewielkich sklepów. Miejscowi w domach sprzedają różnego rodzaju rękodzieła. Jednym z miejscowych zwyczajów jest wzięcie udziału w smakowaniu lokalnie warzonego z importowanych drożdży, cukru, chmielu i słodu, piwa Tumanu. Kolejną atrakcją jest wędkowanie z dobrze wyposażonych jachtów, oferujące możliwość doświadczenia niewiarygodnie jasno-niebieskiego koloru wody. Na wsi przetrwała tradycyjna sztuka tkactwa – Tapa – kobiety wytwarzają cudowne, ciekawe „kwietne” tkaniny, natomiast Tivaevae to rodzaj zszytej z różnych kawałków materiału narzuty, który mieni się przepięknymi kolorowymi wzorami. Miejscowi to bardzo kreatywni ludzie, tworzą bowiem również bardzo cenione rzeźby, tradycyjne bębny, misy i ozdoby. Z Aitu pochodzą także najlepsze w świecie ukulele wykonane z lokalnego drewna. Poza tym turyści powinni spróbować światowej klasy lokalnej kawy.

Rozdział II – Rynek recepcji turystycznej Wysp Cooka

2.1. Rynek Wysp Cooka jako część subregionu Oceanii w międzynarodowym ruchu turystycznym

Tab. 1. Przyjazdy turystów do subregionu Oceania.

Państwo	Rok	Liczba przyjazdów
Fidzi	2007	539,881
Federacja Mikronezji	2006	19,136
Guam	2004	1,120,676
Kiribati	2006	2,004
Mariany Północne	2004	589,244
Nauru		
Nowa Kaledonia	2007	103,363
Niue	2005	2,793
Palau	2006	86,375
Papua Nowa-Gwinea	2007	104,122
Pitcairn		
Polinezja Francuska	2007	218,241
Samoa Amerykańskie	2006	31,172
Samoa	2006	115,882
Wallis i Futuna		
Wyspy Cooka	2007	97,019
Wyspy Marshalla	2007	6,959
Wyspy Salomona	2007	13,748
Tokelau		
Tonga	2004	41,208
Tuvalu	2007	1,130
Vanuatu	2007	81,345

Źródło: Opracowanie własne na podstawie www.spc.int/prism/Tourism/Arrpurpose.html

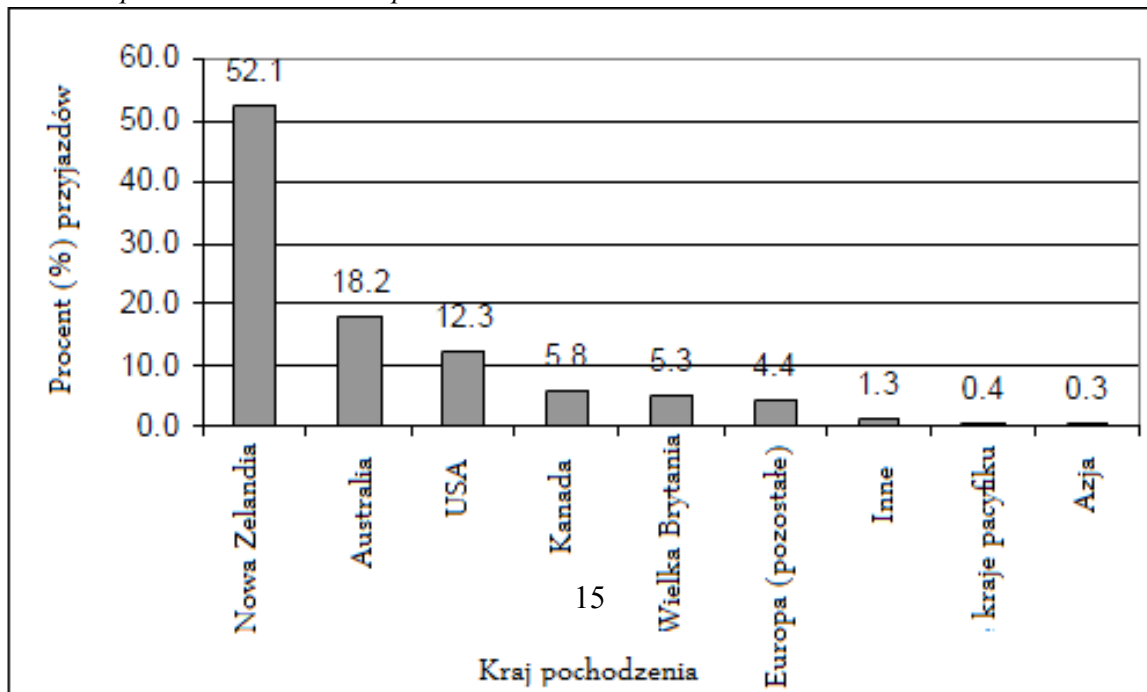
Wyspy Cooka zajmują 8 miejsce w subregionie pod względem liczby przyjeżdżających turystów. W 2007 r. Wyspy Cooka odwiedziło 97 019 turystów. Najwięcej przyjazdów odnotował Guam, Mariany Północne oraz Fidżi natomiast najmniej Niue, Kiribati i Tuvalu. Brakuje danych o 4 krajach tj. Nauru, Pitcarin, Wallis i Futuna oraz Tokelau. Zarówno Mariany Północne jak i Guam to terytoria zależne od USA co z pewnością wpływa na gospodarkę tych krajów poprzez pomoc finansową od USA umożliwiając rozwój turystyki.

2.2. Liczba przyjazdów. Kraje emitujące najwięcej turystów. Odwiedzane regiony.

Tab. 2. Liczba przyjazdów według krajów.

Rok	Suma	Nowa Zelandia	Australia	USA	Kanada	Europa	Azja	Polinezja Francuska	Pozostałe państwa
2003	78,328	30,921	11,470	7,630	3,760	21,559	581	1,089	1,318
2004	83,333	38,755	11,850	6,026	2,419	20,410	552	1,442	1,879
2005	88,405	49,088	11,313	4,434	2,029	18,162	546	1,334	1,499
2006	92,351	51,841	11,470	5,476	2,204	18,108	550	1,163	1,539
2007	97,019	58,931	12,445	4,343	2,636	15,317	484	1,345	1,576

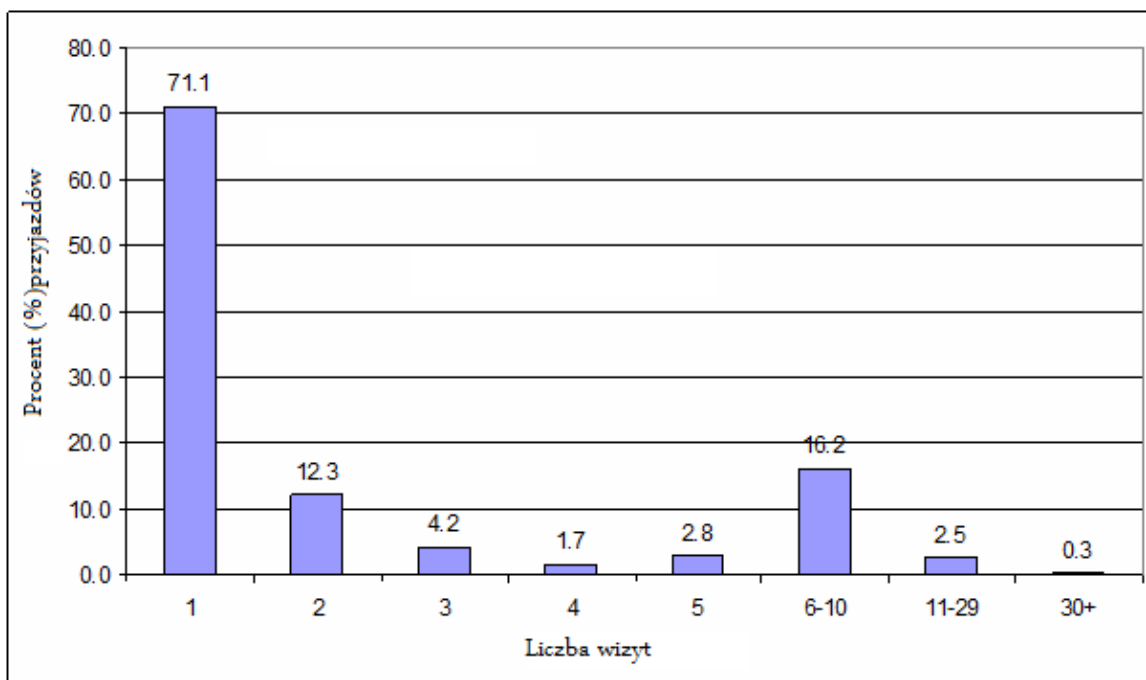
Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Wykres 1. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg głównych grup krajów.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Połowa (52,1%) z badanych odwiedzających Wyspy Cooka pochodzi z Nowej Zelandii, następnie z Australii (18,2%), z USA 12,3%, z Europy 9,7 %, Zaledwie 0,3% badanych

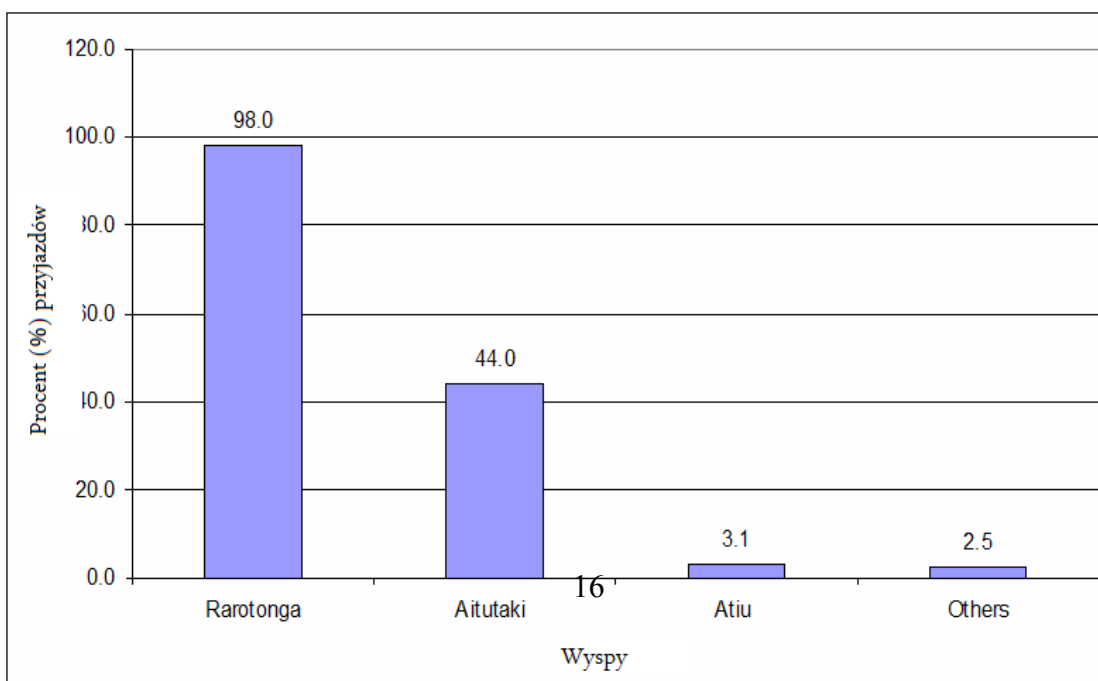

pochodzi z Azji.

Wykres 2. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg liczby wizyt.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Większość odwiedzających (71%) po raz pierwszy odwiedza Wyspy Cooka. A kolejne 21% z nich odwiedziło Wyspy Cooka od 2 do 4 razy. Aż 16,2 % turystów odwiedziło kraj od 6 do 10 razy.

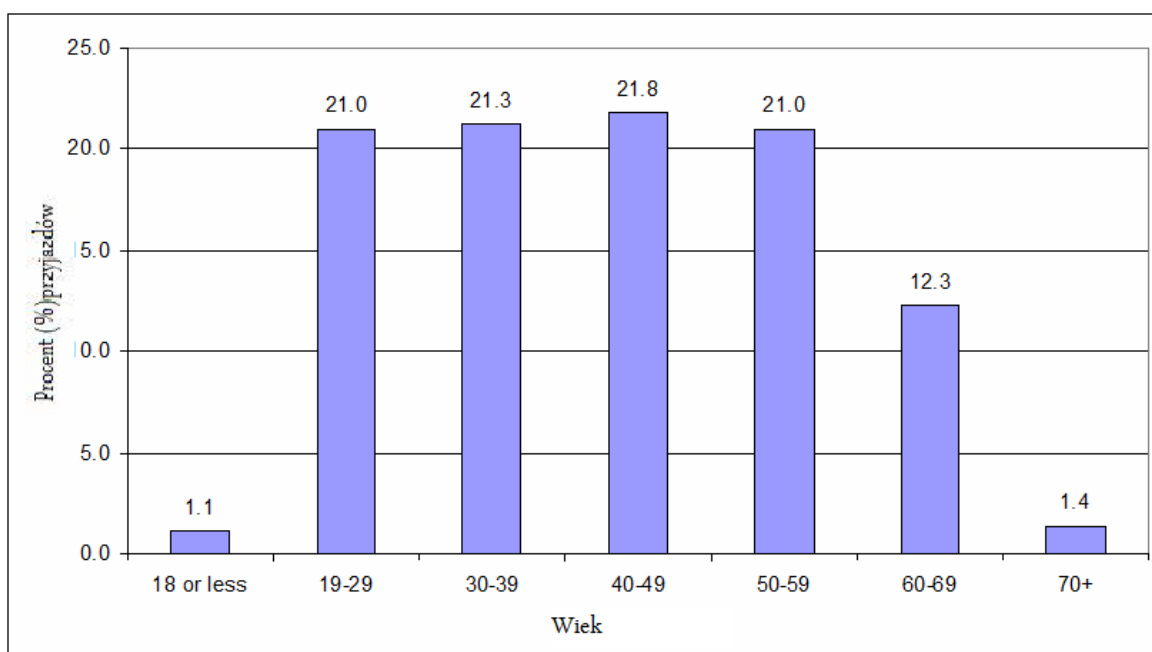

Wykres 3. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg regionów turystycznych.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Wyspa Rarotonga cieszy się największym uznaniem wśród turystów, aż 97,7% osób odwiedziło ją podczas pobytu na Wyspach Cooka. Drugie miejsce zajmuje Aitutaki – 44%. Pozostałe wyspy są dużo mniej popularne i odwiedza je tylko 5,6 % turystów.

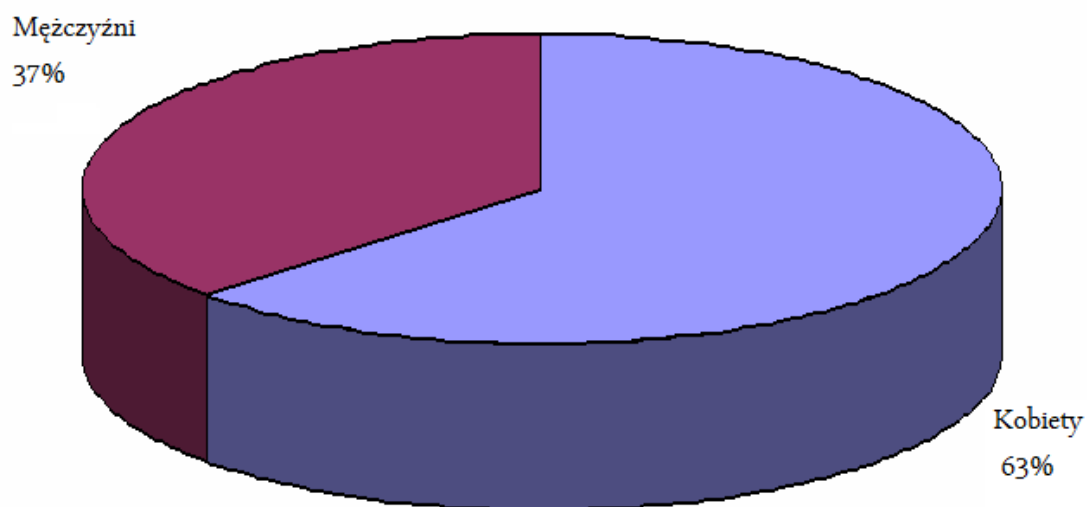
2.3. Profile turystów. Cele przyjazdów.

Wykres 4. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg wieku.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

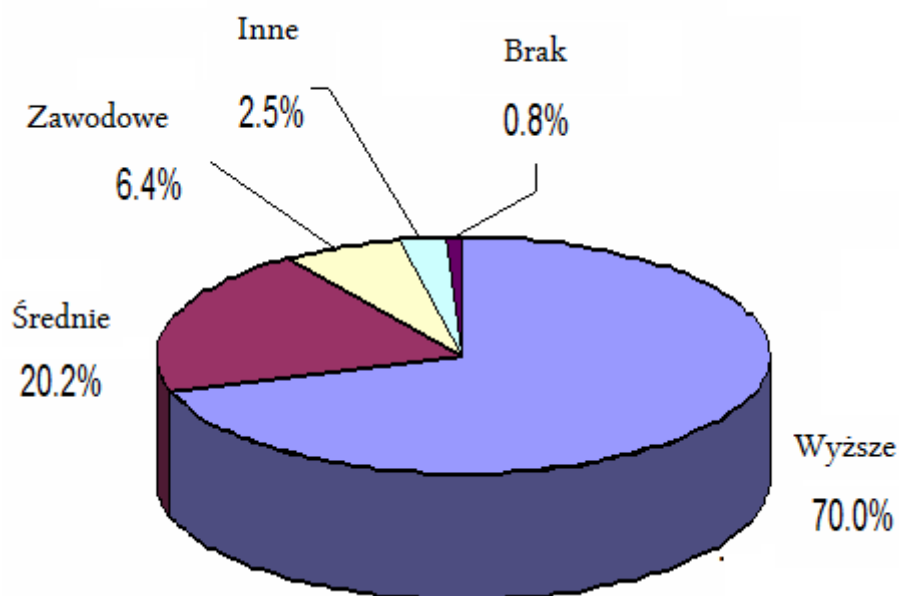
Profil wieku turystów jest dość równomiernie rozłożony w całym zakresie wiekowym 19-59 lat i oscyluje w granicach 21% na każdą z czterech grup: 19-29, 30-39, 40-49, 50-59. Nieco niższa liczba odwiedzających mieści się w przedziale 60-69 lat (12,3%). Grupy w wieku poniżej 18 lat i powyżej 70 lat stanowią w sumie 2,5%.

Wykres 5. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg płci.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

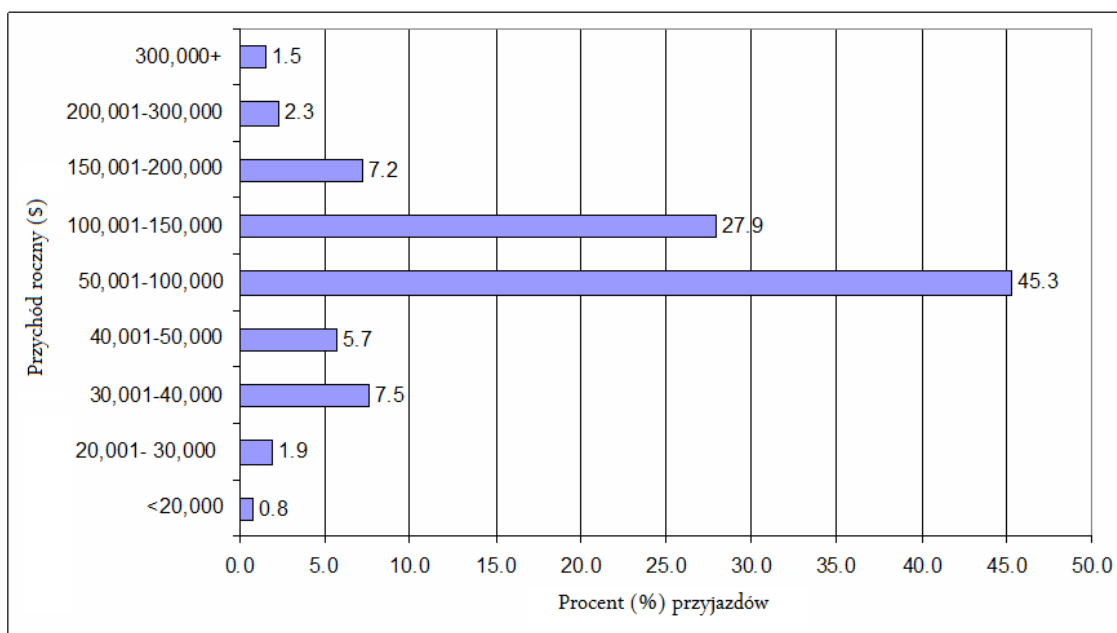
Znaczną większość turystów, bo aż 63% stanowią kobiety.

Wykres 6. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg wykształcenia.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

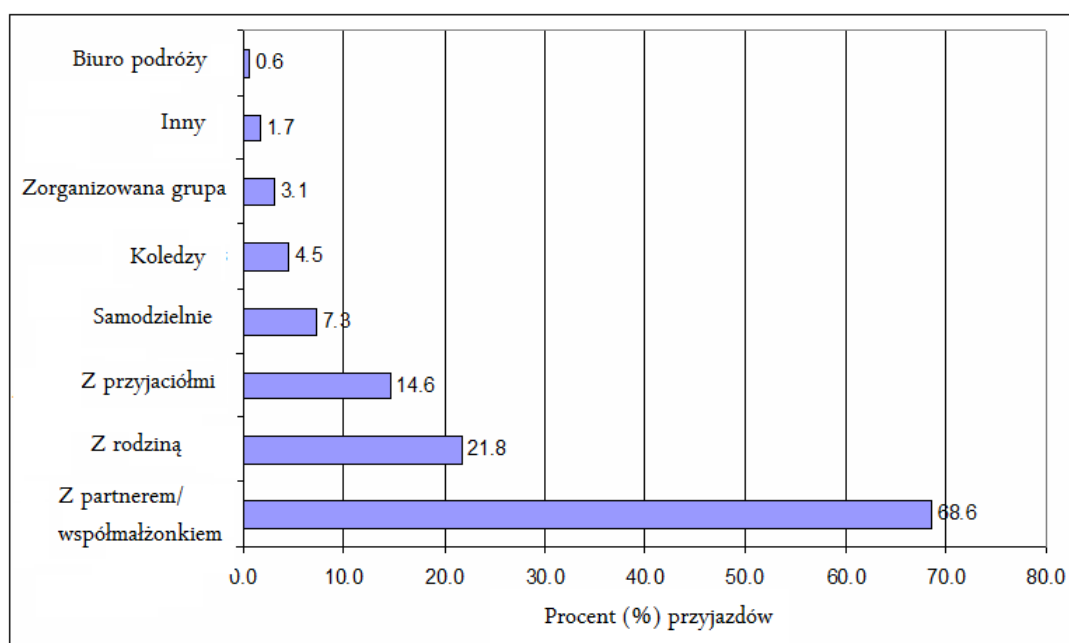
70% turystów ma wykształcenie wyższe, 20,2 % średnie, a tylko 0,8 nie ma żadnego wykształcenia.

Wykres 7. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg zarobków.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

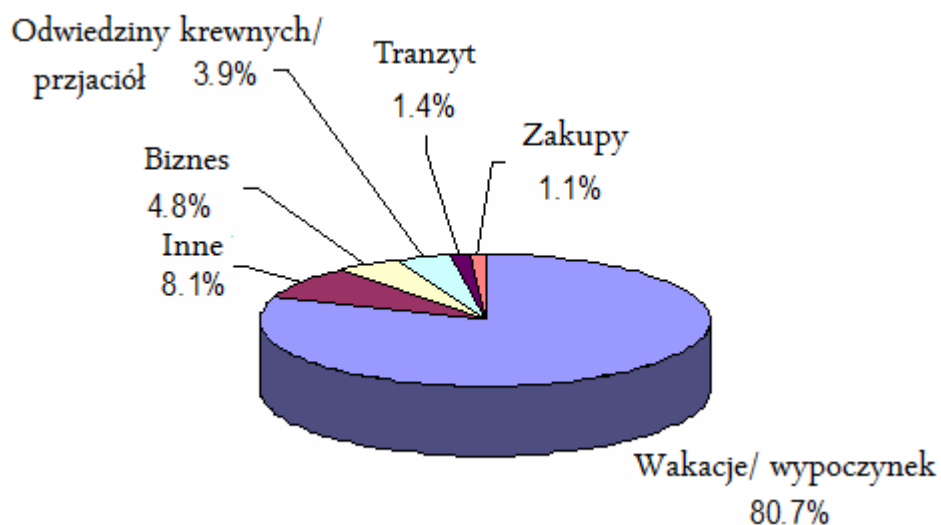
45,3% turystów, którzy odwiedzili Wyspy Cooka zadeklarowało, że przychód na gospodarstwo domowe wynosi od 50 000 do 100 000 dolarów w skali roku. 27,9% ma przychody pomiędzy 100 000 a 150 000 dolarów, natomiast 11% ma przychód większy niż 150 000 dolarów rocznie.

Wykres 8. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg sposobu organizacji wyjazdu.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Znaczny odsetek osób (68,6%) podróżuje z partnerem lub współmałżonkiem, 21,8 % osób organizuje wyjazd rodzinny, a tylko 0,6% wybiera biura podróży

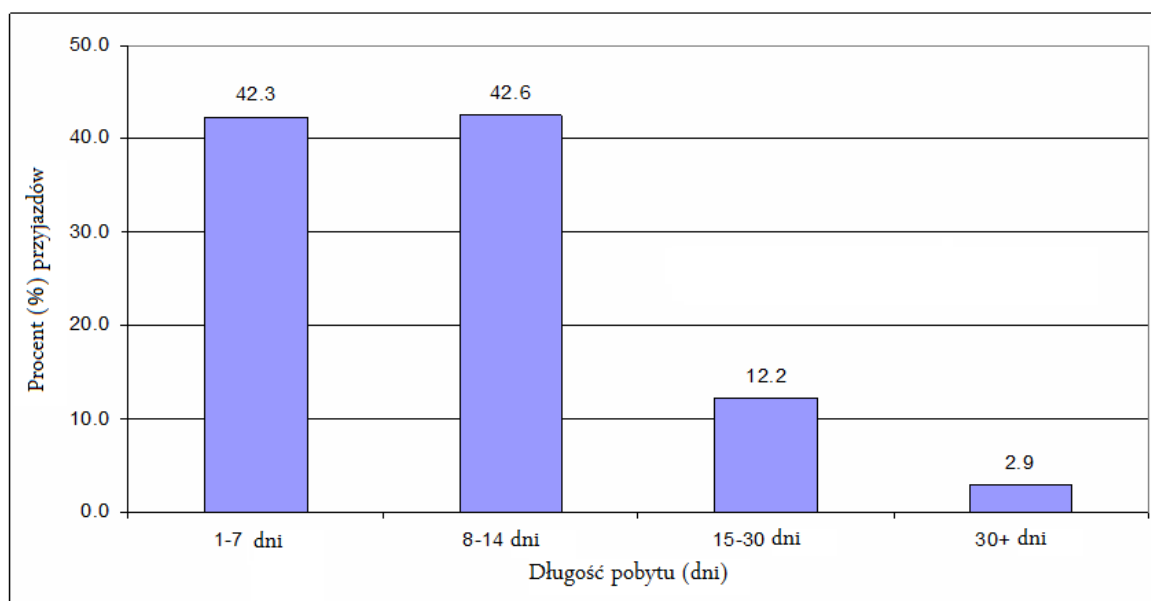

Wykres 9. Cele przyjazdów turystów na Wyspy Cooka.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Głównym celem wizyt na Wyspach Cooka są wakacje lub wypoczynek (80,7%). Najmniej istotny cel to zakupy – 1,1%.

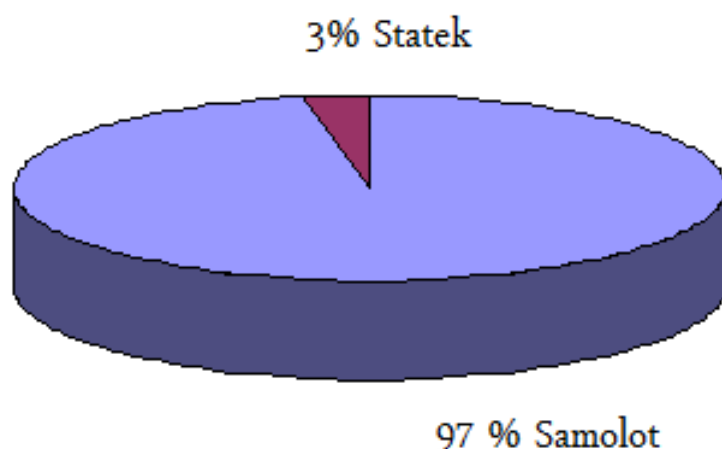
2.4. Długość pobytu. Środki lokomocji. Miejsce zakwaterowania.

Wykres 10. Długość pobytu turystów na Wyspach Cooka.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Średnia długość pobytu na Wyspach Cooka wynosi 9,7 dni. Większość zwiedzających (84,9%) deklaruje pobyt od 1 do 2 tygodni, a 15,1% osób dłuższy.

Wykres 11. Środki lokomocji.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Prawie wszyscy podróżujący wybierają drogę powietrzną w celu dostania się na Wyspy Cooka. Tylko 3% podróżuje statkiem.

Tab. 3. Zakwaterowanie wg obiektów.

Rok	Suma	Prywatne	Hotele	Motele	Inne
2003	78 328	6 980	38 717	17 148	15 483
2004	83 333	12 286	38 070	19 013	13 964
2005	88 405	15 370	37 780	20 871	14 384
2006	92 351	17 010	39 508	22 861	12 972
2007	97 077	17 503	41 027	23 816	14 731

Źródło: Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Statystycznego Wysp Cooka.

Turyści odwiedzający Wyspy Cooka jako miejsce noclegu najczęściej wybierają hotele (42%) i motele (25%). Większość z nich usytuowana jest na głównej wyspie Rarotonga oraz na Aitutaki. Pozostałe wyspy mają bardzo słabo rozbudowaną bazę noclegową. Standard oferowany przez hotele nie jest zbyt wysoki – większość z nich ma zaplecze średniej i niskiej klasy, tylko kilka ma podwyższony standard.. Poniższa tabela przedstawia dostępne hotele i ośrodki wypoczynkowe na Wyspach Cooka.

Tab. 4. Hotele i ośrodki wypoczynkowe na Wyspach Cooka

Wyspa	l.p.	Nazwa	Standard
Rarotonga	1	Rarotongan Sunset Motel	***
	2	Oasis Village	***
	3	Edgewater Resort	***
	4	Crown Beach Hotel	****
	5	Manuia Beach Hotel	***
	6	Ati's Beach Bungalow	*
	7	Puaikura Reef Lodges	***
	8	Lagoon Lodges	***
	9	Rarotongan Beach Resort	****
	10	Palm Grove	***
	11	Sands Villas	***
	12	Moana Sands Hotel	***
	13	Little Polynesian	***
	14	Raina Beach Apartments	***
	15	Muri Beachcomber	***
	16	Pacific Resort & Villas	****
	17	Sokala Villas	****
	17	Aroko Bungalows	**
	18	Avana Marina Condominiums	***
	19	Kiikii Motel	**
	20	Club Raro	**
	21	Atupa Orchard Units	**
	22	Central Motel	**
	23	Paradise Inn	**
	24	Sunhaven Beach Bungalow	***
	25	Takitumu Villas	***+
	26	Vara's Beach House	**
Aitutaki	27	Aitutaki Lagoon Resort	****
	28	Aitutaki Lodge	***
	29	Are Tamanu Beach Hotel	***
	30	Maina Sunset	***
	31	Paradise Cove	**
	32	Pacific Resort Aitutaki	****+
	33	Rino's Apartments	***
	34	Sunny Beach Lodge	***
	35	Tom's Beach Cottages	**
Atiu	36	Are Manuiiri Guesthouse	**
	37	Atiu Motel	***
Mauke	38	Mauke Cove Lodge	**
	39	Tiare Holiday Cottages	**
Mitiaro	40	Mitiaro Guesthouse	**
	41	Nukuroa Beach Guesth.	**

Mangaia	42	Ara Moana Cabins	***
	43	Babe's Place	***
Manihiki	44	Manihiki Guesthouse	**
	45	Manihiki Lagoon Lookout	**
Penrhyn	46	Soa's Guesthouse	**

Źródło: Opracowanie własne na podstawie

http://www.pacificislandtravel.com/cook_islands/hotels/hotel_intro.html

Tab. 5. Obłożenie obiektów hotelarskich.

Rok	Zajętość (w %)		Obłożenie wg liczby posiadanych pokoi		
	pokoi	łózek	1-8	9-19	20+
2004	55,4	44,5	43,8	58,9	55,8
2005	61,4	54,2	49,5	61,3	65,3
2006	61,5	54,1	60,4	59,2	62,5
2007	54,8	48,3	48,5	53,3	56,7
2008	53,3	47,4	53,5	56,1	52,4

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Urzędu Statystycznego Wysp Cooka.

Obłożenie pokoi w obiektach hotelarskich znajdujących się na Wyspach Cooka z roku na rok zmienia się, ale generalnie od 2006 roku nieznacznie spada. Wynika to z faktu iż turystyka w kraju ma coraz większe znaczenie i liczba obiektów noclegowych, nie tylko hoteli i moteli, ale także ośrodków wypoczynkowych i pensjonatów, rośnie. Zwiększa się zatem konkurencja między poszczególnymi obiektami, liczba turystów nie wzrasta proporcjonalnie do liczby nowych hoteli, moteli itp. więc obłożenie minimalnie spada.

2.5. Wydatki turystów i dochody z turystyki przyjazdowej

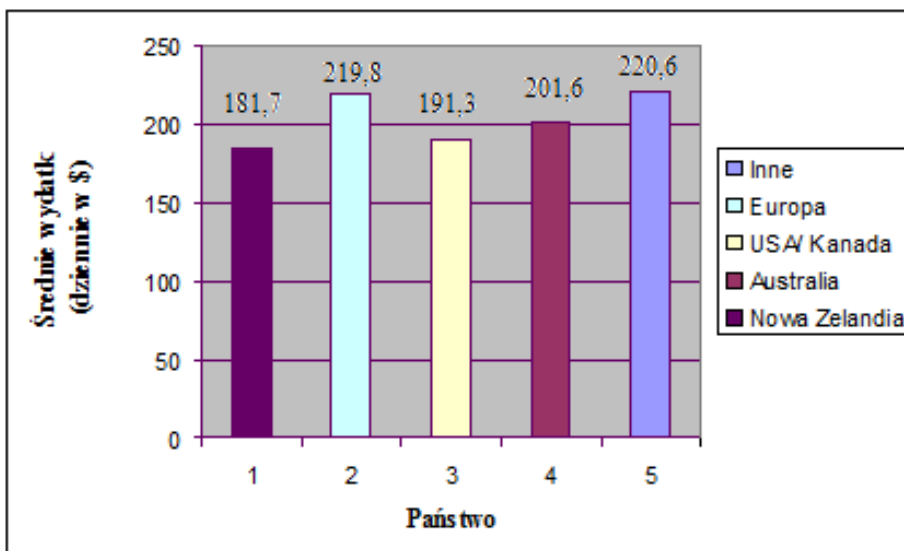
Tab.6. Wydatki turystów na Wyspach Cooka (dziennie)

Rodzaj	(%)	Średnie wydatki (dziennie)
--------	-----	-------------------------------

Zakwaterowanie	49.1	94.5
Gastronomia	20.0	38.5
Wynajem pojazdów	4.5	8.7
Paliwo	1.0	1.9
Transport publiczny	0.7	1.4
Artykuły spożywcze	3.8	7.3
Zakupy	12.1	23.4
Rozrywka	6.1	11.7
Inne	2.7	5.1
Suma	100.0	192.5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Turyści na Wyspach Cooka wydają średnio dzienne 192.5 dolary, mnożąc tę sumę przez średnią długość pobytu (10,3 dni) można oszacować, że turysta średnio wydaje 1983 dolary w ciągu całego pobytu.

Wykres 12. Średnie dzienne wydatki wg krajów.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Istnieje bardzo nieduża różnica (ok. 1 dolara) dziennych wydatków biorąc po uwagę kraje europejskie oraz USA czy Kanadę i kształtują się one w granicach 220 dolarów. Natomiast turyści z krajów „sąsiedzkich”, czyli Nowej Zelandii i Australii wydają zdecydowanie mniej (ok. 185 dolarów).

Tab.7. Dzienna struktura wydatków w danych grupach wiekowych. (w dolarach)

Rodzaj	Grupa wiekowa (w latach)							
	pon. 18	19-29	30-39	40-49	50-59	60-69	70 +	średnio

Zakwaterowanie	0	94,7	103,1	81,5	101,5	95,5	76,4	94,5
Gastronomia	1,0	37,8	40,0	36,7	40,7	37,7	33,9	38,5
Wynajem pojazdów	0,7	7,3	8,5	9,0	8,2	12,2	7,4	8,7
Paliwo	0,7	1,6	1,7	2,3	1,8	1,9	1,0	1,9
Transport publiczny	0,7	1,0	0,9	1,8	1,4	1,9	0,8	1,4
Art. spożywcze	1,0	5,7	8,1	7,0	7,5	8,9	8,8	7,3
Zakupy	2,7	17,5	22,5	27,1	29,9	15,0	8,6	23,4
Rozrywka	3,0	13,4	13,3	10,4	9,7	13,8	10,9	11,7
Inne	0	4,4	9,4	4,4	3,6	3,0	0,3	5,1
Suma	9,7	183,3	207,5	180,2	204,4	189,7	147,9	192,5

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Cook Islands Visitor Barometer 30MAR07

Najwyższy wskaźnik dziennych wydatków odnotowano w grupie wiekowej 30-39 lat (207,5 dolarów) oraz w grupie wiekowej 50-59 lat. Najniższe wydatki mają osoby przed 18 rokiem życia (9,7 dolarów) oraz powyżej 70 roku życia (147,9 dolarów). Najbardziej zbliżone wydatki w stosunku do średniej zaobserwowano w grupie wiekowej 60-69 lat.

Poniższa tabela obrazuje przychody z turystyki wybranych krajów subregionu Oceanii do roku 2005. Niestety w żadnym dostępnym mi źródle autor nie znalazł nowszych danych. Jedyne co pozostaje to wykonanie prostego rachunku bazującego na liczbach z roku 2007. Statystyki wskazują, że łączna liczba turystów w 2007 r. wyniosła 97 019, a przeciętny turysta wydaje dziennie 192,5 dolara, natomiast jego pobyt wynosi 9,7 dnia. Mnożąc te wszystkie liczby przez siebie otrzymujemy 181 158 728 dolarów. W 2005 r. dochody z turystyki wyniosły 26 727 000 mln dolarów, zatem bardzo mało prawdopodobne jest to, że w ciągu dwóch lat zwiększyły się one aż o ponad 154 mln dolarów, gdyż liczba turystów zwiększyła się „jedynie” o niecałe 9 tys.

Tab.8. Dochody z turystyki wybranych krajów subregionu Oceanii

	Dochody z turystyki (w mln dolarów)					
	1990	1995	2000	2003	2004	2005
Oceania	7,315	14,148	14,739	19,902	24,668	26,727
Australia	4,246	8,125	9,274	12,349	15,191	16,866

Wyspy Cooka	16	28	36	69	72	92
Fidżi	202	291	182	340	420	435
Nowa Kaledonia	94	108	111	196	241	...
Nowa Zelandia	1,03	2,318	2,267	3,981	4,79	4,865
Papua Nowa Gwinea	41	25	21	16	18	...
Samoa	20	35	41	54	70	77
Wyspy Salomona	7	16	4	2	4	2
Tonga	9	10	7	14	15	11

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Tourism Market Trends, 2006

Jeżeli jednak spojrzymy na tabelę poniżej przedstawiającą Produkt Krajowy Brutto wynik 192 364 422 wydawać się może zbyt duży, gdyż okazuje się, że przychody w przeciągu 2 lat zwiększyły się o 100 mln dolarów. Poza tym w stosunku do innych sektorów gospodarki Wysp Cooka, przychody z turystyki stanowiłyby aż 67% całego PKB.

Tab. 9. Produkt Krajowy Brutto w poszczególnych sektorach gospodarki.

Sektor gospodarki	Rok				
	2003	2004	2005	2006	2007
Rolnictwo i rybołówstwo	37,646	35,271	33,240	32,025	34,952
Przemysł wydobywczy	8,446	9,360	9,588	9,131	10,430
Energetyka	3,848	4,159	4,792	5,589	6,208
Budownictwo	8,910	10,333	7,752	9,622	10,879
Handel	55,365	60,425	65,710	67,134	64,729
Hotelarstwo i gastronomia	36,995	39,303	39,607	44,697	46,364
Transport i komunikacja	33,115	34,799	35,671	36,563	36,549
Finanse i biznes	16,174	18,061	17,710	18,760	20,664
Usługi inne	7,271	7,018	6,190	7,655	7,780
Administracja publiczna	31,635	33,016	33,831	34,854	36,248
Nieruchomości	12,488	12,654	13,346	17,831	18,245
Suma	246,038	258,428	261,347	277,649	286,711

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Statystycznego Wysp Cooka.

Rozdział III – Rynek emisji turystycznej

Urząd Statystyczny Wysp Cooka nie prowadzi statystyk na temat wyjazdów turystycznych swoich mieszkańców. Jedyna dostępna informacja przedstawia tylko liczbę wyjazdów obywateli Wysp Cooka, ich cele i wiek. List e-mail autora z prośbą o udostępnienie jakichkolwiek danych pozostał bez odpowiedzi. Inne dane zamieszczone w analizie pochodzą ze strony internetowej Urzędu Statystycznego Nowej Zelandii,

3.1 Liczba wyjazdów i ich warunkowania. Odwiedzane regiony.

Tab.10. Wyjazdy turystów Wysp Cooka

Rok	Wyjazdy	Zmiana (%)
2003	10,221	
2004	11,696	14,1
2005	12,835	9,7
2006	13,078	1,9
2007	13,024	-0,4
2008	12,927	-0,7

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Statystycznego Wysp Cooka.

Generalnie liczba turystów z Wysp Cooka od 2003 r. wyraźnie wzrosła, jednak w 2007 i 2008 r. odnotowano nieznaczny spadek (0,4% i 0,7%). Tendencja spadkowa prawdopodobnie zatrzyma się i liczba turystów będzie się utrzymywać. Wiąże się to z ciągłym rozwojem gospodarczym kraju i wzrostem PKB per capita.

Poniższa tabela obrazuje Produkt Krajowy Brutto i Produkt Krajowy Brutto per capita – od 1998 r. obydwie te wskaźniki wzrastają i to dosyć wyraźnie bowiem przez 11 lat PKB Wysp Cooka zwiększyło się ponad dwukrotnie (109%), podobnie jak PKB per capita (98%). Świadczy to o wzroście gospodarczym oraz wzroście zamożności społeczeństwa co z pewnością przekłada się na zwiększoną aktywność turystyczną mieszkańców. Liczba ludności cały czas utrzymuje się na podobnym poziomie (wzrost o 5%)

Tab.11. Produkt Krajowy Brutto i Produkt Krajowy Brutto per capita

Rok	PKB (tys.)	Zmiana (%)	Populacja (tys)	PKB per capita (\$)	Zmiana PKB per capita (%)
1996	137,002	-3.7	20	6,850	-6.6
1997	130,183	-5.0	18,3	7,155	4.5
1998	141,054	8.4	17,4	8,107	13.3
1999	152,76	8.3	16,5	9,258	14.2
2000	177,834	16.4	18	9,88	6.7
2001	205,679	15.7	18,2	11,301	14.4
2002	220,55	7.2	18,4	11,986	6.1
2003	246,038	11.6	18,4	13,372	11.6
2004	258,428	5.0	20,3	12,73	-4.8
2005	261,347	1.1	20,2	12,938	1.6
2006	277,649	6.2	20,8	13,349	3.2

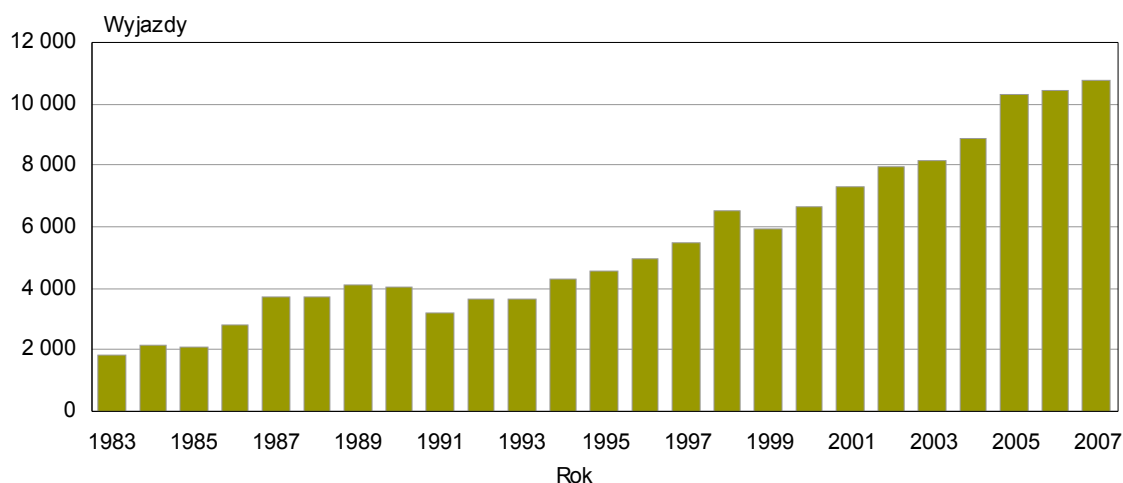
2007	286,711	3.3	21,1	13,588	1.8
------	---------	-----	------	--------	-----

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Statystycznego Wysp Cooka.

Tab.12. Wyjazdy turystów do Nowej Zelandii.

Rok	Wyjazdy	Zmiana	Zmiana (%)
2003	8 163	191	2,4
2004	8 880	717	8,8
2005	10 274	1 394	15,7
2006	10 457	183	1,8
2007	10 782	325	3,1

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Statystycznego Nowej Zelandii.

Wykres 13. Wyjazdy turystów do Nowej Zelandii.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Statystycznego Nowej Zelandii

Głównym kierunkiem wyjazdów turystycznych mieszkańców Wysp Cooka jest Nowa Zelandia. Z 13 024 turystów aż 10 782 wybrało na miejsce wyjazdu Nową Zelandię, co stanowi 82,8% wszystkich wyjazdów w 2007 r. Pozostałe destynacje turystyczne (17,2%) są nieznane.

3.2. Profile turystów. Cele wyjazdów

Tab.13. Cele wyjazdów.

Rok	Wyjazdy	Wakacje	Biznes	Tranzyt	Odwiedzi ny	Inne
-----	---------	---------	--------	---------	----------------	------

2004	11,696	1,706	1,547	3 48	4 ,839	3,251
2005	12,835	1,713	1,491	3 72	5 ,673	3,581
2006	13,078	2,209	1,639	3 58	5 ,948	2,818
2007	13,024	1,588	1,374	1 20	5 ,181	4,758
2008	12,927	1,568	1,351	1 17	5 ,169	4,719

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Urzędu Statystycznego Wysp Cooka.

Najważniejsze cele wyjazdów to odwiedziny krewnych bądź przyjaciół (40%) oraz wyjazdy wypoczynkowe i na wakacje (12%). Duża część wyjazdów mieszkańców Wysp Cooka podała inne cele niż wyżej wymienione (36%).

Tab.14. Wyjazdy turystów wg wieku.

Rok	Wyjazd y	Przedział wiekowy					
		0-14	15-24	25-34	35-44	45-59	60+
2004	11,696	2,119	1 ,644	1 ,805	2,25	2 ,515	1,363
2005	12,835	2,396	1 ,717	1,965	2,757	2,757	1 ,605
2006	13,078	2,361	1 ,716	1 ,924	2,454	2 ,881	1,742
2007	13,024	2,261	1 ,693	1 ,832	2,29	3 ,013	1,935
2008	12,927	2,286	1 ,685	1 ,807	2,263	2 ,978	1,91

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych Cook Islands Statistical bulletin.

Grupa wiekowa turystów najczęściej podróżujących to przedział 45-59 lat (23%), następnie 0-14 lat (17,7%) i 35-44 lata (17,5%). Najmniej aktywną turystycznie grupą wiekową są osoby między 15 a 24 rokiem życia (13%).

Rozdział IV Znaczenie rynku turystycznego dla Polski

Wyspy Cooka są krajem, którego liczba mieszkańców nie przekracza 22 tys. Liczba wyjazdów w 2007 r. wyniosła 13 024, z czego 10 782 to podróże do Nowej Zelandii, co stanowi aż 82,8%. Pozostała liczba 2242 destynacji turystycznych (17,2%) jest nieznana. Nie zmienia to jednak faktu, że rynek turystyczny Wysp Cooka nie ma praktycznie żadnego znaczenia dla Polski, gdzie liczba przyjazdów turystów w 2007 r. osiągnęła blisko 15 mln, a turyści z krajów zamorskich (z pominięciem USA, Japonii, Korei Południowej, Kanady i Australii), to ok. 60 000.

Wyjazdy Polaków w celach turystycznych w 2007 r. wyniosły 47 388 800 ,w tym zagraniczne 6 900 000, gdzie 400 000 (5,8%) stanowiły podróże do krajów innych niż europejskie, Turcja, Tunezja i Stany Zjednoczone. Główne cele wyjazdów mieszkańców Polski to: turystyczno-wypoczynkowy (42%), odwiedziny u krewnych, znajomych (25%) oraz służbowy (26%). W celach typowo turystycznych główne destynacje to Europa, Tunezja Turcja i Egipt (78%). Nie istnieją żadne dane dotyczące wyjazdów Polaków do subregionu Oceania, natomiast ich liczba nie może być zbyt wysoka, gdyż oferty biur podróży nie są zbyt liczne (Wycieczkę na Wyspy Cooka oferuje jedynie portal www.antypody.com)

Zakończenie

Wyspy Cooka to kraj, który nie jest potentatem, jeżeli chodzi o liczbę turystów – ponad 97 tys. przyjazdów w 2007 r., ale należy pamiętać, że kraj ma zaledwie 240 tys. km² i tylko nieco ponad 21 tys. mieszkańców. Generalnie państwo to ma dość duży potencjał turystyczny. Posiada wspaniałe walory turystyczne, szczególnie klimat i warunki naturalne. Piękne krajobrazy, piaszczyste plaże i ciepły klimat umiarkowanie-tropikalny to największe atuty Wysp Cooka. Sprzyja to szczególnie generowaniu turystów

nastawionych na wypoczynek i rekreację, co potwierdzają statystyki – 80,7% motywacji to wakacje. Ważnym miernikiem możliwości turystycznych tego niewielkiego państwa jest fakt, że z roku na rok liczba turystów odwiedzających Wyspy Cooka rośnie i w ciągu czterech lat (2004-2007) zwiększyła się o 23%. Kolejnym elementem świadczącym o rozwoju turystyki jest rosnąca liczba obiektów noclegowych, które przyjmują odwiedzających. Wyspy Cooka cały czas notują wzrost gospodarczy – w ciągu 11 lat (1996-2007) PKB zwiększyło się ponad dwukrotnie (z 137 mln do 286 mln dol.), podobnie jak PKB per capita (z 6,850 do 13,588 dol.). Również wpływy z turystyki zwiększają się znacznie – z 7 315 tys. dol. w 1990 do 26 727 tys. dol. w roku 2005. Ponadto Wyspy Cooka mają charakter terytorium stowarzyszonego z Nową Zelandią co z pewnością pomaga przyciągać turystów.

Podkreślając walory Wysp Cooka nie należy jednak zapominać o słabszych stronach. Jednym z największych minusów jest położenie geograficzne – wyspy leżą na Oceanie Spokojnym, między Fidżi, a Polinezją Francuską. Wyspy Cooka są oddalone od USA o ponad 9 tys. km, a od Polski o 16,5 tys. km co wiąże się z dużymi kosztami podróży. Także ilość połączeń lotniczych nie jest wystarczająca, gdyż na wyspach znajduje się tylko jedno lotnisko międzynarodowe. Kolejną słabą stroną jest wielkość kraju – jedynie 240 km² powierzchni, rozrzuconej między 10 atoli, co powoduje koncentrację ruchu turystycznego na głównej wyspie Rarotonga. Infrastruktura komunikacyjna nie jest zbyt dobrze rozbudowana, co utrudnia poruszanie się po kraju.

Reasumując można stwierdzić, że Wyspy Cooka są państwem dość szybko rozwijającym się turystycznie krajem, z dużym potencjałem, lecz naturalne bariery nie pozwalają go w pełni go wykorzystać.

Bibliografia

1. Cook Islands Tourism Visitor Satisfaction & Impact Monitor
Report 1: November 2005 – January 2007
2. Cook Islands 2008 Social and Economic Report—Equity in Development
3. R. Duncan, H Nakagawa, Obstacles to economic growth in six pacific island countries, 13 – 14, 26 – 28, 44 – 46
4. Tourism Market Trends, 2006 Edition – Annex
5. Migration statistics December 2008. W: Cook Islands Statistical bulletin.

6. T. Ingram, T.D. Hinch, A.J. McIntosh: Striving for insightful tourism: Maori attractions in Aotearoa

7. Internet:

- <http://www.spto.cn/>
- <http://www.spc.int/prism>
- <http://www.asmal.com/>
- <http://jtr.sagepub.com/>
- <http://en.wikipedia.org/>
- <http://www.spc.int/>
- <http://nztri.aut.ac.nz/>
- <http://cookislands.travel/>
- <http://www.cook-islands.gov.ck/>
- <http://www.lowtax.net/>
- <http://www.sciencedirect.com>
- <http://www.wttc.org/>
- <http://www.stats.govt.nz>
- <http://www.spc.int/prism/country/ck/stats/>
- <http://www.world-tourism.org/>
- <http://www.nztri.org/>
- <https://www.cia.gov/>
- <http://populstat.info/>
- <http://www.cookislandsholidays.com/>
- <http://www.bankier.pl/>
- <http://www.cookislands.org.uk/>
- www.intur.com.pl/

Spis tabel

Tab. 1. Przyjazdy turystów do subregionu Oceania.....	13
Tab. 2. Liczba przyjazdów według krajów.....	15
Tab. 3. Zakwaterowanie wg obiektów.	21
Tab. 4. Hotele i ośrodki wypoczynkowe na Wyspach Cooka	22
Tab. 5. Obłożenie obiektów hotelarskich.....	23
Tab.6. Wydatki turystów na Wyspach Cooka (dziennie).....	23
Tab.7. Dzienna struktura wydatków w danych grupach wiekowych. (w dolarach).....	24

Tab.8. Dochody z turystyki wybranych krajów subregionu Oceanii.....	25
Tab. 9. Produkt Krajowy Brutto w poszczególnych sektorach gospodarki.....	26
Tab.10. Wyjazdy turystów Wysp Cooka.....	27
Tab.11. Produkt Krajowy Brutto i Produkt Krajowy Brutto per capita.....	27
Tab.12. Wyjazdy turystów do Nowej Zelandii.	28
Tab.13. Cele wyjazdów.....	28
Tab.14. Wyjazdy turystów wg wieku.....	29

Spis wykresów

Wykres 1. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg głównych grup krajów.....	16
Wykres 2. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg liczby wizyt.....	16
Wykres 3. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg regionów turystycznych.....	17
Wykres 4. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg wieku.....	17
Wykres 5. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg płci.....	18
Wykres 6. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg wykształcenia.....	18
Wykres 7. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg zarobków.....	19
Wykres 8. Przyjazdy turystów na Wyspy Cooka wg sposobu organizacji wyjazdu.....	19
Wykres 9. Cele przyjazdów turystów na Wyspy Cooka.....	20
Wykres 10. Długość pobytu turystów na Wyspach Cooka.....	20
Wykres 11. Środki lokomocji.....	21
Wykres 12. Średnie dzienne wydatki wg krajów.....	24
Wykres 13. Wyjazdy turystów do Nowej Zelandii.....	28

Spis rysunków

Rys. 1 Położenie Wysp Cooka.....	4
Rys. 2. Rozmieszczenie Wysp Cooka.....	5

Załączniki

Korespondencja e-mailowa z Urzędem Statystycznym Wysp Cooka.....	34
--	----

Korespondencja e-mailowa z Urzędem Statystycznym Wysp Cooka.

E-mail autora do Urzędu Statystycznego Wysp Cooka.

Hello,

I am a student of Tourism and Recreation at the University of Physical Education in Cracow (Poland). For one of my class in this semester I have to prepare the Analyze about

Tourism Market of Cook Islands. I have finished 2 chapters about general information of your country and about Arrivals to Cook Islands, now I have to prepare chapter about Departures (aims, regions, age, education, expenditure etc.) but I can not find anything about it. Please help and send me some data (report, tables, charts etc.) connected with that subject. Please answer me quick if you can because the deadline to finish this project is on Tuesday. I will be very grateful.

Best Regards

Chris

E-mail zwrotny od Pani Catherine Teamoke.

Hi Chris,

Have you tried going onto our website? (www.stats.gov.ck). the only detailed Departure stats we produce are for Cook Island residents only: resident departure by purpose of leaving; and resident departure by age group. As for visitor departures, we only have the total number.

Anyway, find attached arrival and departure stats to and from the Cook Islands.

Hope this will be of great assistance to you.

Cathy

Wyrażam zgodę na opublikowanie wykonanego przeze mnie projektu na stronie AWF Kraków. Oświadczam, że został on wykonany zgodnie zobowiązującymi zasadami i nie narusza niczyich praw autorskich.